

Samen VOOR Oostenrijk

Servus, griab enk

Regen, hagel, onweer, zonneschijn. Alle mogelijke weertypes zijn afgelopen maand voorbij gekomen. En daardoorheen hebben we ons werk weer mogen oppakken. De ergste onweersbui? Die tijdens de het kamp voor de kinderen van verschillende kerken waar Eline bij was. Net voordat we wilden gaan eten (geroosterde worstjes en stokbrood bij het kampvuur), kwam er een dikke plensbui met een klap onweer over ons heen. Even baalden we, maar gelukkig konden we schuilen in de stal. En nadat het voorbij was... is het droog gebleven en de volgende dag gelukkig ook zonnig en warm. Wat een zegen!

Toen scheen de zon nog... De tenten staan en het kampvuur is in de maak!

Eline

Ik heb het weer leuk gehad met de kinderen op kamp. Net als vorig jaar, waren we welkom in de achtertuin van gelovige vrienden met een boerderij in het *Schmirntal*. Het was een heuse onderneming om alle tenten op te zetten, maar uiteindelijk stonden ze allemaal. De kinderen die snel klaar waren, begonnen al met het snipperen van houtblokken om een begin te maken aan het kampvuur. Nét voordat we wilden gaan eten, kwam er een hevige bui, maar het kampvuur overleefde het! Al was het plezier van het samen brood en worstjes klaarmaken er wel een beetje vanaf door alle nattigheid. Toch waren de kinderen nog wel te porren voor een groepsspel in het donker, maar daar moesten we nog even op wachten. Gelukkig hadden we nog iets voorbereid om voor te lezen en in kleine groepjes te bespreken: de liefdesbrief van God. Misschien voor sommigen van jullie wel bekend? De twee jongetjes met wie ik in een groepje kwam, twijfelden er niet aan. 'Ja, ik geloof dat God zoveel van mij houdt' en 'wat een mooie zinnen zijn het, wil je het nog een keer voorlezen?' Dat was wel mijn hoogtepunt: twee jonge jongens heel bewust mogen meegeven hoeveel God van hen houdt, samen met hen bidden en voor hen bidden.

Ik denk dat ik extra bewust van dat moment heb genoten, omdat ik dat soort momenten mis in het werk bij de Oekraïense kinderen. Ik was er dan ook van overtuigd dat ik daarmee wilde gaan stoppen zodra het Amerikaanse echtpaar, die de *English Club* heeft opgezet, terugkwam. Toch maakte God mij duidelijk dat ik daar verder mag gaan. Dit was nadat Klaas en ik, direct na onze vakantieperiode, bewust hadden gebeden of God ons wilde laten zien hoe en waar we verder aan de slag mochten gaan voor Hem. Eerlijk gezegd heb ik afgelopen weken als nieuw mogen ervaren wat een privilege het is om deze kinderen zo regelmatig aandacht te mogen geven. Daarbij blijft het ook nog de vraag hoe lang deze kinderen in Tirol zullen blijven natuurlijk. Toen er kort daarop een onverwachte gift in mijn hand werd gedrukt met de woorden: 'Ben jij nog steeds actief bij de kinderen? Hier, koop maar eens wat leuks voor ze', heb ik met veel plezier een set schattige sleutelhangers besteld en die aan een tandenborstelhoesje geknoopt. In die hoesjes verstopte ik een potlood en gummetje in de vorm van een dier, aangezien ze allemaal graag tekenen of schrijven. Een kleinigheidje als cadeautje voor de zomervakantie. Wie weet dat we in de zomer nog een uitstapje met ze kunnen plannen, maar voor nu nemen wij zomerpauze van *English Club* tot september.

Kleinigheidje d.m.v. een gift voor de Oekraïense kinderen

Klaas

Afgelopen maand had ik drie Open Doors presentaties en over twee weken nog eentje. Dit is meer dan gemiddeld, maar hierdoor heb ik mijn handen wat vrij weten te spelen om in de zomermaanden extra in de eigen gemeente aanwezig te kunnen zijn. Mocht mijn collega Bright op vakantie willen gaan, dan zou ik extra verantwoordelijkheden op mij kunnen nemen. Dat de vakantiemaanden inmiddels zijn aangebroken merken we, want... meer gasten in de kerk. Waaronder Nederlanders - altijd leuk. Voor het geval je de komende maanden

voet over de FEG-drempel zet, dan is de kans groot aanwezig dat je een Genesis-preek te horen krijgt. Bright en ik zijn, nadat we onlangs onze prekenserie over het Markusevangelie hebben afgerond, een prekenserie over Genesis begonnen. Onlangs mocht ik "aftrappen" met de inleidende preek.

Al typend moet ik daaraan denken, wat het hoogtepunt van mijn afgelopen maand is. Naja, wat op een soort van gedeelde eerste plek staat, aangezien ik ook weer in de gevangenis mocht preken en dat blijft bijzonder. Een aantal zondagen geleden werd ik, een half uur vóór de kerkdienst, onverwachts gebeld. Een persoon die ik meer dan een jaar ken en voor wie ik regelmatig bid. "Klaas, jullie dienst begint om 10:00, toch? Ik ben wat later, maar kan ik een uurtje langskomen?" De persoon die ik zou ophalen en begeleiden naar de kerk had vertraging en zodoende was ik ook wat later. Daardoor kwamen de beller en ik tegelijkertijd bij de kerk aan - wat een "toeval". Even kletsen en toen samen de zaal in, vlak voor het *Lobpreis* onderdeel (blok met liederen). Ontroerend. Vooral toen het tweede lied speciaal voor onze gast leek te zijn - een tekst die naadloos aansloot bij zijn situatie. Ik hoop dat de Heer zaadjes heeft gepland.

Schönen Sommer!

Gebed

- Gebed: dat Eline plezier zal blijven ervaren in haar werk bij de Oekraïense kinderen.
- Gebed: dat de onverwachte gast vaker in de dienst zal komen; en Gods zegen over het contact dat Klaas met hem heeft.

Gebet

- Gebet: dass Eline weiterhin Freude an ihrer Arbeit mit den ukrainischen Kindern erlebt.
- Gebet: dass der unerwartete Gast öfter in den Gottesdienst kommt; und Gottes Segen für den Kontakt, den Klaas mit ihm hat.

Sponsoren

Voor ons zendingswerk in Innsbruck zijn wij afhankelijk van financiële ondersteuning. Zou jij ons willen ondersteunen en zo mee willen werken om het evangelie in Tirol te verspreiden? Voor elke ondersteuning zijn wij heel dankbaar!

[Ondersteun ons](#)

Wij zijn zendingen via zendingsorganisatie *European Christian Mission* (ECM). ECM heeft de ANBI status. Daarnaast worden wij bijgestaan door ons Thuisfrontteam (TFT), waarmee je contact kan opnemen via tftinnsbruck@gmail.com. Ons TFT bestaat uit:

- Mariska Hooikammer
- Dino Sauchelli
- Niels Oosterom
- Arin Oosterom
- Debora Vrolijk

